

Miloš Živanović

MUCAVA BALADA

*„Orange and green, orange and green
My father he was orange
And my mother she was green“*

Kad sam se rodila
nije se pucalo iz moje kuće,
nije se rodio ratnik.
Moj o-otac na glavi ima keče
moja m-majka na grudima ima krst.
Kad sam se rodila
u kuću su došli derviš i kaluđer,
dugo su ispijali kafu i pušili
neki o-očev ljuti duvan.
A o-otac je skrivaо oči od m-majke
i pred ljudima bio ravnodušan
i pred ljudima malo ljutit
što se nije rodio vojnik.
Mog o-oca stari nisu cenili
jer mu je m-majka pravoslavna sirotinja,
nisu ga cenili ni kad je uveo vodu u kuću.
Ni m-majku stari ne vole
jer je okotila polumesec.
Kad sam se rodila,
stari su rekli da sam bednica.
M-majka me vodila u crkvu ponekad,
o-otac se nije ljutio,
samo je molio da ne ide glavnom ulicom.
O-ocu je bilo drago da postim kad i on,
i kad niko ne vidi vodio me u špajz da jedemo suvog mesa.
Derviš i kaluđer pušili su ljuti duvan
što ga je o-otac na m-magarcu doneo iz Makedonije,
kad su ga tukli stražari na granici
i kad su nam streljali m-magarca.
M-majka kaže da je bila puna kuća ljutog dima, kad sam se rodila.
Nije trebalo da ubiju m-magarca,

ljuti dim je svuda zašao.

M-majku sam videla mrtvu na vratima spaljene tekije,
tražila je mog o-oca što se tamo skriva
da mu kaže da se sakrije
da gladni kojoti dolaze sa hladnjačama.

O-otac se unutra ugušio od ljutog dima, od onog duvana.

Derviša i monaha više nisam videla,
ali sanjam kako puše ljuti duvan
u nekoj kući gde se rodilo bedno žensko dete.

Moj o-otac na glavi ima keče
moja m-majka na grudima ima krst.

Ne znam gde leže pokopani, razdvojeni.

Znam da je m-magarac streljan i kako je to bilo
jer u školskim knjigama ima o streljanju. O o-ocu i m-majci nema.

Živela sam pod šatorom,
kad je došao starac iz kuće pored prevnutog autobusa i rekao:

Ti si bednica, ali ne moraš da umreš od gladi
– oženiće te moj unuk, on voli mršavice.

Unuk je bio baš mlad
i mogla sam ga previti preko kolena,
da mi nije bio m-muž.

Za pojasom je imao nož
i na grudima je imao sliku noža.

Iz njegove kuće se pucalo kad se rodio.

Otišla sam u tu kuću pored prevnutog autobusa
i ponela svoje čebe iz viggama.

M-muž-Nož retko je bio kod kuće,
živela sam sa starcem i čebetom i praznim zidom.

Kad je došla ta glasna grupa starac je mumlao
o bedi i o podizanju repa i izašao je napolje,
a oni nisu pušili ljuti duvan nego slatki dim
a oni su me zatvorili u sobu i dolazili
a ja sam bila sama sa praznim zidom
a htela sam biti sa o-ocem i m-majkom,
ali nisam mogla da im se u mislima pridružim
kad ne znam gde su, gde mogu da budu oni zajedno.

Kasnije došao je gospodin doktor,
rekao starcu da izađe i da niko ne ulazi
očistio me i govorio mi:

Mlada, zaustavi plač i progutaj taj ponos,
nećeš umreti, nije to otrov.

Moj o-otac na glavi ima keče
moja m-majka na grudima ima krst,

m-magarac je streljan.
Doktor i starac sede pred kućom,
ispijaju kafe i puše ljuti duvan.
Mačka se nervozno uvija
na izgorelom limu prevrnutog autobusa.
M-muž sa nožem pred ljudima smeje se
još jednom običnom danu obične bednice.
Kad sam se rodila
nije se pucalo iz moje kuće,
nije se rodio ratnik. M-majka je tiho pevala.
Osmeh r-ratnika je osmeh k-kurve.